

Arrest

nr. 55 029 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 24 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. SCHÜTT en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 augustus 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 24 augustus 2010 werd een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Nyachu (Yajiang) in de provincie Sichuan, Volksrepubliek China. In maart 2008 belegden de Chinese autoriteiten een vergadering in uw dorp waarbij werd aangekondigd dat jullie een document moesten ondertekenen dat stelde dat jullie tegen de "Dalai-klied"

waren en dat jullie niet langer Tenzin Delek zouden gehoorzamen. Ook dienden jullie de Chinese vlag te hijsen in jullie dorp. Acht of negen dorpelingen, waaronder u, weigerden dit document te ondertekenen? Jullie stonden op en gingen weg. Het dorps hoofd overtuigde de Chinese autoriteiten jullie te sparen en jullie niet te straffen en beloofde dat hij jullie zou adviseren alsnog het document te ondertekenen. De Chinese autoriteiten keerden daarop terug naar de "xiang" zonder verder problemen te maken en jullie konden dezelfde avond terugkeren naar jullie dorp. Omdat jullie wisten dat jullie vroeg of laat alsnog het document zouden moeten ondertekenen zochten jullie een manier om weg te raken. U regelde een smokkelaar die u een vals Chinees paspoort bezorgde op de naam van Naihui. U reisde naar de provinciehoofdstad Chengdu waar u op 01/08/2009 een internationale vlucht nam. Na een transit in een u onbekend land arriveerde u in een u tevens onbekend land. Vervolgens reisde u per auto naar België. De autorit duurde ongeveer vier uur. Op 03/08/2009 vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart en drie foto's.

B. Motivering

Na het gehoor voor het CGVS dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Eerst en vooral stelt het CGVS vast dat uw verklaringen niet in overeenstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier. U verklaarde nooit over een paspoort te hebben beschikt (CGVS p. 5), met een vals Chinees paspoort op naam van Naihui vanuit China naar Europa te zijn gereisd en dat vals paspoort te hebben bekomen op 25/07/2009 (CGVS pp. 5-6). Echter, uit de informatie waarnaar hierboven wordt verwezen, blijkt dat u wel over persoonlijk een paspoort beschikte dat u werd uitgereikt op 18/09/2006 en waarin een Pools Schengenvisum werd aangebracht geldig van 27/07/2009 tot 01/09/2009. Verder dient te worden gewezen op het feit dat u zo goed als niet op de hoogte was over de persoonsgegevens in het valse paspoort waarmee u zou hebben gereisd. U wist op welke naam het paspoort werd uitgegeven maar kende noch de geboorteplaats noch de geboortedatum vermeld in het paspoort. U wist evenmin of er een visum in werd aangebracht (CGVS pp. 5-6). Gezien de reële kans op persoonscontrole tijdens de reis en tijdens het binnenreizen van de Schengenzone is het onnaamelijk dat u niet beter op de hoogte zou zijn geweest van deze gegevens. Dit alles laat het CGVS toe op een gereede wijze aan te nemen dat u met uw persoonlijke, legale documenten –in casu bovenvermeld paspoort met een Pools Schengenvisum- de Volksrepubliek China hebt verlaten en naar Europa reisde en dat u dit paspoort voor de Belgische autoriteiten achterhoudt ten einde uw werkelijke reisweg en het feit dat u de Volksrepubliek China legaal verliet te verhullen. Bovenstaande vaststellingen worden versterkt doordat u tijdens uw reis uw originele identiteitskaart bij u had (CGVS pp. 4-5). Dat u uw identiteitskaart in de voering van uw jas zou hebben genaaid is, gezien de huidige strenge en individuele controles op de internationale luchthavens, weinig overtuigend indien u met een vals paspoort op een andere naam zou hebben gereisd. U stelde zich op deze manier immers bloot aan een verhoogd risico om door de mand te vallen wat uw vervalste paspoort betreft bij een eventuele grondige persooncontrole. Het feit dat u het hebben van een eigen Chinees paspoort en een Pools Schengenvisum hebt verzwegen houdt niet enkel een schending in van de plicht tot medewerking die op iedere asielaanvraag rust maar wijst er tevens op dat u op intentionele wijze probeert de Belgische asielinstanties te misleiden met het oog op het bekomen van de Vluchtelingenstatus. Immers, het afleggen van correcte verklaringen aangaande het al dan niet bezitten van een eigen paspoort, alsook de omstandigheden van de vlucht uit het land van herkomst zijn elementen die cruciaal zijn voor een correcte beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Door het verzwijgen van dergelijke pertinente gegevens wordt de oprechtheid van uw asielaanvraag en uw algehele geloofwaardigheid op ernstige wijze ondermijnd.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u, nadat u weigerde het document van de Chinese autoriteiten te ondertekenen, nog een jaar en vijf maanden in uw dorp kon blijven zonder dat u daar problemen kende en dit ondanks dat, volgens uw verklaringen, in die periode veel Tibetanen werden gearresteerd. U kon daarbij ook vrijelijk naar het aangrenzende district Litang reizen en kende geen problemen met het feit dat u in die periode niet deelnam aan de bijeenkomsten georganiseerd door de Chinese autoriteiten (CGVS p. 9).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u door het niet voorleggen van uw persoonlijk, legaal paspoort de Belgische asielinstanties niet in staat stelt uw werkelijke reisroute en -wijze te achterhalen en om na te gaan of u sinds u het paspoort werd uitgereikt al dan niet eerder het land in en uit reisde. Omdat u op deze manier niet duidelijk maakt onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren in de Volksrepubliek China hebt verbleven én onder welke omstandigheden u het land verliet, maakt u het de Belgische asielinstanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op uw werkelijke levenssituatie en uw eventuele nood aan bescherming en op het feit of u bij een eventuele terugkeer naar uw land een

vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming meent te moeten koesteren. Uit dit alles dient de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u neerlegde –uw identiteitskaart en drie foto's- zijn niet van dien aard dat ze de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart vormt een bewijs van uw identiteit en nationaliteit die niet worden betwist. De foto's vormen een verder bewijs van uw beweerde herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt beroep aan te tekenen “tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen dd. 1 juni 2010 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” doch uit de hoofding en de conclusie van de bestreden beslissing blijkt dat het een beslissing tot “UITSLUITING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS EN WEIGERING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS” betreft. Verweerder wijst “op een materiële fout in de hoofding van de beslissing waar verkeerdelijk ‘uitsluiting van de vluchtelingenstatus’ wordt vermeld in plaats van ‘weigering van de vluchtelingenstatus’. Deze materiële fout wordt (automatisch) hernomen in de conclusie (deel C van de beslissing). Uit deel B: motivering van de bestreden beslissing blijkt echter duidelijk dat de Commissaris-generaal heeft beslist tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De motivering van de beslissing wordt op geen enkele wijze beïnvloed door deze materiele fout.” Aldus is de vermelding in het verzoekschrift van de bestreden beslissing tot “weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” terecht.

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker heeft zijn land van herkomst ontvlucht omdat hij als Tibetaan de Chinese autoriteiten vreesde. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker zijn paspoort achterhiel, leugenachtige verklaringen aflegde over zijn documenten en reisweg, en derhalve op intentionele wijze probeerde de Belgische asielinstanties te misleiden.

3.2. Verzoeker erkent in het verzoekschrift “dat hij inderdaad over een Chinees paspoort beschikt en dat hij met dit paspoort naar Europa gereisd is”. Verzoeker “voegt bij onderhavig verzoekschrift een kopie van alle pagina's van zijn paspoort (stuk 3). Hieruit blijkt dat hij inderdaad met het eigen paspoort gereisd heeft, nu er zowel in de luchthaven van vertrek als in de luchthaven van aankomst (Schiphol) een stempel werd geplaatst (pp. 26 en 27). Uit het paspoort valt ook af te leiden dat verzoeker geen andere

reizen naar het buitenland heeft gemaakt: alle andere pagina's van het paspoort zijn immers blanco." Verzoeker argumenteert verder dat hij *"wel zijn Chinese identiteitskaart voorgelegd"* heeft en dat *"Over zijn identiteit en zijn nationaliteit bestaat geen enkele twijfel"* en *"Ook het behoren van verzoeker tot de Tibetaanse minderheid en zijn herkomst uit (historisch) Tibet, staan niet ter discussie"*.

3.2.1. In het kader van de asielpcedure wordt van de kandidaat-vluchteling verwacht dat hij zijn volle medewerking verleent aan de asielinstanties opdat deze zijn asielaanvraag correct kunnen beoordelen, en dat hij zijn asielmotieven correct en duidelijk weergeeft. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker documenten achterhield en flagrant leugenachtige verklaringen aflegde aangaande zijn paspoort en reisweg. Dat verzoeker bang was kan zijn bedrieglijke handelwijze geenszins vergoelijken. Uit het dossier blijkt immers dat verzoeker meermaals en uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen, dat hij geen valse of onjuiste verklaringen mocht afleggen, geen documenten mocht achterhouden, geen geloof mocht hechten aan derden die hem aanraadden bedrieglijk te handelen, en verzoeker uitdrukkelijk stelde dat hij hiermee *"bekend en akkoord"* is (zie verslag DVZ, 20.08.2009). Verzoekers bewering dat hij via een smokkelaar het land verliet kan niet blijken uit het administratief dossier en de visumaanvraag bij de Poolse ambassade te Peking. Evenmin toont hij aan waarom hij voor de organisatie van zijn reisweg überhaupt beroep zou moeten doen op een dure smokkelaar, nu hij legaal reisde met zijn eigen paspoort. De Raad stelt dan ook vast dat verzoekers voorgehouden reisweg ook thans niet kan overtuigen, en verzoeker derhalve volhardt in zijn poging de Belgische asielinstanties te misleiden. Verzoeker is hoe dan ook verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt, dat adviezen van derden achteraf ongunstig bleken kan zijn bedrieglijke verklaringen dan ook evenmin toedekken. Dit klemt te meer nu verzoeker niet aantoont een beroep te hebben moeten doen op een smokkelaar, zodat evenmin kan overtuigen dat deze hem advies gegeven zou hebben.

3.3. Verzoeker stelt dat zijn problemen aanvingen toen hij weigerde een document te ondertekenen tegen de *"Dalai-kliek"* en niet langer Tenzin Delek te gehoorzamen en hij evenmin de Chinese vlag wilde hijsen in het dorp. Verzoeker ontkent niet dat hij na dit voorval nog 1 jaar en 5 maand ongemoeid werd gelaten door de Chinese autoriteiten. De loutere bewering *"dat hij sinds maart 2008 in voortdurende angst heeft geleefd om slachtoffer te worden van officiële dan wel heimelijke repressie"* doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker na zijn weigering het document te tekenen geen problemen kende met de Chinese autoriteiten, ook al bleef hij *"inderdaad afwezig op de later georganiseerde bijeenkomsten"*.

3.3.1. Ten slotte dient te worden herhaald dat verzoeker na deze beweerde incidenten zelf toenadering zocht tot zijn overheid en een internationaal paspoort aanvraag. Verzoeker wijst zelf terecht op de strenge controles in China en toont niet aan dat deze niet op hem toepasselijk waren zodat slechts kan worden vastgesteld dat hij niet geïsoleerd werd door de Chinese autoriteiten en evenmin in de negatieve aandacht stond. Verzoeker beperkt zich verder in het verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), doch werkt dit niet uit in het verzoekschrift en beroept zich dan ook uitsluitend op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekers verwijzing naar de situatie van de Tibetanen is algemeen

en ongestaafd. Overigens kan in casu niet blijken dat verzoeker als 52-jarige Tibetaan moeilijkheden had in China. Niet enkel verklaart verzoeker zelf vóór maart 2008 geen problemen te hebben gehad met de Chinese autoriteiten, terwijl kan verwacht worden dat verzoeker ook voor deze datum de Dalai Lama steunde, verzoeker heeft ook met de medewerking en goedkeuring van zijn overheid zijn reis naar het Westen voorbereid en uitgevoerd. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK